

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.291/12 2016. gada 21.decembris

Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bez maksas izdevums.

Šajā numurā:

- Pagasta pārvaldes darbinieku gadu mijas pārdomas
- Bērni gaida Ziemassvētku vecīti un dāvanas
- Vecmāmiņu Ziemassvētki
- Vai viegli būt Ziemassvētku vecītim
- Pagasta iedzīvotāju labie vārdi un apsveikumi
- Patērētais siltums novembrī
- Apsveikumi, sludinājumi, sēru vēstis

Dvēseliskus, gaišus Ziemassvētkus, dāsnu un labvēlīgu jauno 2017.gadu!

Grāmatvedes Inīta Tobjase, Līga Mačuka

*Viens, divi, trīs,
Viss balts un tīrs.
Trīs, četri, pieci,
Apsnieg pļavas,
meži.*

*Septiņi, astoņi,
Puteņo puteņi.
Deviņi, desmit,
Skriesim un leksim.*

*Skaitāmais nav pārāk garš -
Iznāk desmit sniegavīru maršs.*

Mūsu darba ikdiena aizrit, iedziļinoties skaitļu pasaulē. Grāmatveži parasti tiek attēloti kā sausiņi, kuriem galvā un acu zīlītēs tikai cipari, cipari, cipari.... Tā, protams, nav, bet bez skaitļiem mūsu visu, ne tikai grāmatvežu, dzīve nav iedomājama. Jau piedzimstot saskaramies ar skaitļiem, iegūstam savu ciparu kodu – dzimšanas dienu, mēnesi, gadu. Un tā visu dzīvi mūs pavada skaitļi.

Skaitīt jābūt, bet pārāk aizrauties ar visa skaitīšanu un rēķināšanu dzīvē tomēr nevajadzētu.

„Cilvēkam patīk skaitīt savas problēmas, bet viņš neskaita savus iepriecinājumus. Ja viņš tos skaitītu tā, kā viņam to vajadzētu darīt, viņš redzētu, ka ikvienā liktenī ir pietiekami daudz laimes.” (F.Dostojevskis)

Tāpēc mūsu novēlējums Jaunajā gadā: Novērtējiet to labo un skaisto, ko dzīve sniedz, pat, ja tas šķiet tikai sīkums! Latviešu sakāmvārds māca: „Maz vajaga pie prieka, bet priecīgam netrūkst ne nieka.” Tāpēc esiet priecīgi kā pavasaris un bagāti kā rudens! Laimīgu jauno gadu!-

Pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis

Lai priecīgi, mierpilni, ģimeniski un balti Ziemassvētki, jautra, krāsaina Jaunā gada sagaidīšana!

Bagātu un pārticības pilnu visiem jauno Ugunīgā Gaiļa gadu! Lai maciņā vai bankas kontā vienmēr tik daudz naudiņas, cik eglītei skujujas! Tomēr atcerēties, ka „par naudu, protams, var nopirkt brīnišķīgu suni, bet nekāda nauda neliks viņam priecīgi luncināt asti!”(J.Billings)

Esiet veselī, esiet priecīgi, esiet laimīgi!

Komunālās daļas vadītājs Aivars Kalniņš

Aukstajā ziemā mēs visi ticamies pēc siltuma un gaismas. Ne tikai pēc tā siltuma, ko mēs gūstam, sakurinot siltu istabiņu, vai gaismas, kas iededzas, nospiežot slēdzi.

Sniegs, ledus un tumsa saldē, vientulība, atbalsta un mīlestības trūkums, neizpratne, ļauni, asi, nicinoši vārdi arī. Un pat atmiņas dažreiz mūs nevis silda, bet gan liek iekšēji nodrebēt un sarauties.

„Ja tu zinātu, cik vientulība ir auksta, Tu atvērtu man savas durvis un uzvārtu man karstu aveņu tēju”, tā dzied dziesmā. Vai jums ir kāds cilvēks, kas skumju brīdī uzvāris jums siltu tēju?

Mans novēlējums keipeniešiem: Lai šajā gada tumšākajā laikā katrā mājā un katrā sirdī ienāk gaisma un siltums, lai reizē ar svētku prieku visur iemājo satiecība, patiesa mīlestība citam pret citu, domu brīvība un apgaismība! Kurš staro gaismu citu cilvēku dzīvēs, pats nekad nepaliks tumšā! Būsim gaismā, būsim gaismā!

Ziema būs gara.

*Meklējiet siltumu,
meklējiet gaismu
cits citā.*

Klausieties, stundas

*kā pukst,
viens otra*

sirdspukstu sitā

Pēc pavasara.

Ziema būs gara,

*Siltumam jābūt būs
gana. /I.Bēdriks/*

Sekretāre Baiba Mietule

Ir tik daudz un dažādu ceļu – dzīves, mīlestības, laimes līkloči, neceļi, krustceļi, strupceļi, sliežu, aplinku, gaisa, kamanu, elpošanas ceļi ... visus nemaz neuzskaitīt. Ir arī mums visiem ļābi zināmie autoceļi, pa kuriem mēs ejam, braucam, kaut kur steidzamies... Ar šiem beidzamajiem ceļiem viss ir skaidrs un vienkārši - ja ceļš ir kļuvis slikts, ķeras pie darba un to salabo.

Gada noslēgumā mēs visi aizdomājāmies par tiem ar cilvēka maņu orgāniem netveramajiem un sarežģītajiem ceļiem – par dzīves ceļiem. Ja savā dzīvē mēs visu varētu tā vienkārši un viegli izmainīt

un vērst uz labu kā salabojot ceļu...

Taču vai tāpēc, ka dzīves ceļā mūs sagaida ne tikai skaistais, labais, priecīgais, bet arī neveiksmes, sāpes, kritieni, nežēlīgi likteņa pavērsieni, mēs apstāsimies un neiesim uz priekšu?

„Ceļa galā gaida atbilde. Bet, lai tur varētu nokļūt, mums jārodas ceļā, un šis ceļš vienmēr ir ceļš nezināmajā, taču soli pa solim izzināmajā. Tas prasa drosmi. Ceļa sākums ir kā pavasaris – naivs un jūsmīgs. Tad nāk vasara, bieži vien svelmaina. Bet vasarai seko gudrais rudens. Aiz rudens ziema, kad sastingst viss, izņemot to, kas nevar sastingt, – garu un dvēseli. Tas ir gada kopsavilkums – pārdomu laiks, visviedākais gadalaiks. Tuvojoties ziemai, mūs bieži vien pārņem grūtsirdība. Bet vai tāpēc mēs nepriecāsimies par pavasari?” (L.M.Grīnšteina)

Jaunajā gadā staigājiet tikai gaismas un mīlestības ceļus un droši un pārliecināti ejiet priekš laimei, priekam, veselībai, pārticībai! Lai jums viss izdodas!

Tautas nama darbinieces Inese Daugaviete un Santa Zēmele

„Mums katra diena ir jāuzskata par zudušu, ja tajā neesam vismaz reizi dejujuši. Un katra patiesība mums jāuzskata par aplamu, ja to nepavada vismaz vieni smieklī”. /F.Nīče/

„Dziedāšana mūsu sirdis, mūsu prātus attur no ļauna un skubina uz labām, krietnām domām; jauka dziedāšana der cilvēkiem par dzīva prieka avotu.” (Kronvaldu Atis)

Visiem, visiem keipeniešiem – dziesmām bagātu, mūzikas ielīksmotu un deju prieka caurstrāvotu jauno 2017.gadu! Lai mirdz sniegpārslas uz koku zariem, lai mirdz sveču liesmiņas eglītēs un māju logos un lai priekā, laimē un mīlestībā mirdz jūsu acis un sirdis!

Bibliotekāre Ivīta Pumpure

„Ļaujiet mums lasīt un dejojot - tās ir divas izpriecas, kas nekad nekaitēs pasaulei.” /Voltērs/ Kaut arī tagad lasīšana un grāmatas tiek aizstātas ar citām izpriecām – ar datorspēlēm, televīzijas skatīšanos, internetu,

elektroniskām grāmatām, vēl joprojām netrūkst cilvēku, kas labprāt lasa un lasa tradicionālās grāmatas papīra formā.

Laba grāmata ir kā mīļš draugs, kuru tu draudzīgi noglāsti gan ar skatienu, pētot tās vāku, gan ar pieskārienu, paņemot grāmatu rokās un saudzīgi šķirstot. Citreiz tavš mīļais draugs – grāmata - neļauj

tev iemigt visu nakti, kamēr nav aizvērtā pēdējā izlasītā lappuse, bet tu par to nemaz nedusmojies. Citreiz paliek gulēt tev cieši blakus, kad tu neesi spējis pretoties miegam.

Lai arī jaunajā gadā jūs palieciat labi draugi grāmatām! „Grāmatas - domu laivas, kas peld laika viļņos un saudzīgi nes savu dārgo kravu no paaudzes uz paaudzi.” (F. Bēkons) Ļaujieties šim ceļojumam pa laika viļņiem!

Lai Ugunīgais Gailis ar savu enerģisko, skaļo dziesmu 2017. gadā piepilda visus ar nezūdošu enerģiju, spēku un mudina rosīties un darboties! Pasmaidiet sev un pasaulei arī, balts lai it viss, ko dzīvē šai dariet!

Atkal mēs esam ceļā – ceļā uz laimi, ceļā uz zvaigznēm, ceļā uz cerībām, ceļā uz nezināmo, ceļā uz prieku, ceļā uz sapni, ceļā uz dzīvi.

Lai Ziemassvētki Jums atnes ticību tam, ko visvairāk vēlaties, bet Jaunajā gadā - lai ir spēks un drosme šo vēlmi piepildīt!

Ogres novada pašvaldības policijas vārdā - inspektors A.Cviguns

Gaidām svētkus un dāvanas

Sniegavīri uz bērnu dārzā palodzes gaida sniegu un kārtīgu ziemu

Pieaugušajiem arī patīk svētki, bet tā īsti un no visas sirds svētkus gaida un par tiem prot priecāties bērni. Arī Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” audzēkņi Raiens, Kitija Līva un Senda.

Raiens. – Man patīk Ziemassvētki, un es tos gaidu. Šie svētki dod cilvēkiem prieku un atnes dāvanas.

Uz Ziemassvētkiem mums būs eglīte. Eglītes galā būs zvaigzne ar Ziemassvētku vecīti, zaros – elektriskās svečītes. Mēs arī paši taisām dekorējumus eglītei.

Zem eglītes noteikti jābūt grozam, kur rūķim ielikt dāvanas. Vai arī zeķei. Ja zem eglītes nav ne zeķes, ne groza, var palikt bez dāvanām. Kad man bija pieci gadi, es gribēju, lai rūķis ieliek grozā sacīkšu auto - formulu un moci. Tagad man ir seši gadi, un es gribu, lai rūķis man uz svētkiem atnes helikopteru ar podziņu.

Uz svētkiem mēs visi mājās cepsim bulciņas. Māsa neceps, jo viņai ir tikai viens gads. Es mammai un tētim uz svētkiem uzdāvināšu zīmējumus.-

Raiens un Kitija Līva

Kitija Līva. – Es gaidu Ziemassvētkus. Visi mēs mājās gaidām. Svētkus gaidot, māsa logos ir salikusi sniegpārslīņas un uzrakstu „Priecīgus Ziemassvētkus!” Uz palodzes sēž rūķis, kas arī gaida Ziemassvētkus.

Mamma apsolīja, ka mēs drīz saliksīm eglē svečītes. Eglītē sakarināsim skaistus rotājumus – arī bumbulīti – rūķi - un bumbulīti Latvijas karoga krāsās.

Uz svētkiem mēs ar mammu cepsim piparkūkas, kuras izrotāsim ar pašu gatavotu glazūru.

Es ļoti gribu, lai man Ziemassvētku vecītis atnes dāvanā lelli – bebīti Baby Born. Šo lelli rāda pa televizoru. Lelle dzer no pudelītes, ēd, raud, guļ, čurā. Kad

man Ziemassvētku vecītis uzdāvinās lelli, es varēju sajusties kā īsta mamma.

Ziemassvētku vecītis atnes dāvanas bērniem, ja bērni ir paklausīgi. Es esmu paklausīga. Māku arī dzejoļus un Ziemassvētku dziesmas. –

Senda. – Man arī patīk Ziemassvētki. Audzinātāja man uz svētkiem iemācīja dzejoļi. Mamma nopirka sunīša masku.

Mēs ar tēti katru gadu ejam uz mežu pēc eglītes. Līdzī ņemam burkānus zaķīšiem. Atnesam zaķīšiem burkānus, un viņi mums atļauj paņemt no meža eglīti.

Vēl mēs pēc eglītes neesam gājuši. Ja tagad atnestu mājās eglīti, eglītei līdz Ziemassvētkiem var nokrist zari.

No Ziemassvētku vecīša dāvanā gaidu nāru ar spīdīgu asti. Un podziņu. Man patīk, kā nāra peld.-

Senda

No sirds uz sirdi

Nāk atkal ziema,
Ziemassvētki balti,

Ar cimdu rakstiem silti adītiem

No sirds uz sirdi aiztek pavedieni... /I.Magone/

Ziemassvētki un Jaunais gads ir dāvanu un apdāvināšanās laiks. Ikvienam no mums gribas iepriecināt savus tuvos cilvēkus, pasniedzot kādu mīļu dāvanīņu, kas nākusi no visas sirds. Arī vecmāmiņas šai ziņā nav izņēmums – arī viņām gribas iepriecināt savus bērnus un mazbērnus ar dāvanīņām. Bet dažreiz tas nemaz nav tik vienkārši, ja bērnu un mazbērnu, un mazmazbērnu ir liels pulks.

Par svētku svinēšanas tradīcijām ģimenē un par adīšanas un dāvināšanas prieku saruna ar divām bērnu un mazbērnu bagātām vecmāmiņām **Rutu Ezerkalni un Dzidru Graudiņu.**

Ruta Ezerkalne. – Pavisam drīz būs klāt Ziemassvētki, un mūsu bērni un mazbērni sabrauks ciemos pie mums, Saules ielā. Šogad gan gluži visi ciemos neatbrauks, jo mazmeitai Līvai Ziemassvētkos jāuzstājas koncertā.

Seši bērni un desmit mazbērni – tie ir mūsu vismīļākie un gaidītākie ciemiņi gan ikdienā, gan

Ruta Ezerkalne un viņas adītā elegantā līnu kleita

svētkos.

Ziemassvētkus svinēsim tradicionāli – būs eglīte, atvesta no sava meža, izrotāta gan ar mazbērnu darinātām, gan pirktām mantiņām, būs svečītes. Kādreiz uz mūsmāju ciemos nāca arī Ziemassvētku vecītis, bet tad mazbērni teica: „Māri, tas taču esi tu, nevis Ziemassvētku vecītis!” Māris ir mūsu znots. No tā laika vecītis vairs mūsu mājās nav rādījies.

Zem eglītes katram būs dāvana. Dāvanas taisām kopīgi, tās skaisti iesaiņojot. Dāvanas iesaiņo meitas. Dāvana bez skaista iesaiņojuma – tā ir tāda pusdāvana. Ir tik patīkami saņemt dāvanu, un tad pamazām to izsaiņot, papīram čaukstot, un lēnām nonākot līdz dāvanas saturam.

Lai saņemtu dāvanu, protams, ir jādzied, jādejo vai jādeklamē dzejolis. Kopīgas Ziemassvētku dziesmu dziedāšanas pie eglītes gan nav.

Saņemam dāvanas, pamielojamies pie galda, un sākas galda spēļu spēlēšana, kas dažreiz ievelkas dziļā naktī. Mūsu iemīļotākās spēles ir „Katanas ieceļotāji”, arī galda kāršu spēles. Vienos Ziemassvētkos pazuda elektrība, un spēles spēlējām sveču gaismā, kad īsti nevar atšķirt zilo un zaļo krāsu. Tad sākās blēdīšanās, smieklī un nerimstoša jautrība. Tie bija īsti jautri Ziemassvētki.

Vai es adu saviem bērniem un mazbērniem zeķes, šalles un cimds? Protams, ka adu, jo man adīšana jau sen patīk. Pirms krietna laika izlasīju sludinājumu par to, ka lēti pārdod adāmo mašīnu. Adāmo mašīnu nopirku. Lai iemācītos ar to adīt, izgāju Rīgā Burdas skolā mašīnadīšanas divus kursus, iegūstot skolas diplomu.

Ar mašīnu adu daudz ko – tērpus: kleitas, mēteļus, jakas, jo man patīk būt oriģinālai, nevis staigāt masu

produkcijā; šalles ar Lielvārdes jostas rakstu. Varu adīt arī zeķes un cimds – dūraiņus, pirkstaiņus, rakstainus, mežģīņrakstā – kādus vien vajag.

Noadītās šalles vairs neskaitu – nonācu līdz skaitlim 50 un tālāk vairs neskaitīju. Zeķes labprātāk adu ar rokām, skatoties televizoru.

No uzadītā daudz nav ko parādīt, jo lielāko daļu no uzadītā esmu atdāvinājusi bērniem, mazbērniem, draugiem. Bērni un mazbērni manas adītās zeķes velk un valkā, un noplēš arī, tā ka adāmā pietiek.

Līdz pirmdienai, 19.decembrim, (P.S. *Saruna notika 17.decembrī*) man vēl jāpaspēj noadīt sev melnu vakarkleitu, ko vilkšu uz labdarības koncertu – balli „Nāc līdzās Ziemassvētkos!”, kas notiks Latvijas Nacionālajā operā. Koncerts notiks, atzīmējot labdarības akcijas „Nāc līdzās Ziemassvētkos!” desmit gadu jubileju un festivāla „Nāc līdzās!” divdesmit gadus. Uz koncertu mums biļetes uzdāvināja mazmeita Līva, kura arī piedalīsies koncertā – kopā ar draudzeni Elīzu spēlēs saksofonu un uzstāsies ar kori jauniešiem ar īpašām vajadzībām Nāc līdzās! Lepojamies ar savu mazmeitu, kura ir tik apdāvināta un tik daudz sasniegusi, neskatoties uz nopietnajām veselības problēmām.

Šis koncerts gada nogalē ir gada sirsnīgākais un emocijām bagātākais notikums, sniedzot emocijas no sirds uz sirdi. Iesakau noskatīties šo koncertu, ko Pirmajos Ziemassvētkos rādīs arī televīzija, ļaujoties pozitīvām, aizkustinošām emocijām.

Ko es vēl varu novēlēt šajā gada tumšākajā laikā? Būt gaišiem un labestīgiem sirdī, domās, vārdos, darbos – tad tumsa neliksies biedējoša un nepārvarama un spēsīm aiz tās saskatīt pavasara gaismu!-

Dzidra Graudiņa. – Esmu tiešām bagāta – bērni, mazbērni un mazmazbērni ir mūsu dzīves lielākā bagātība un laime, un man viņu ir daudz -7 bērni, 20 mazbērni un 5 mazmazbērni. Gandrīz visi mani bērni un mazbērni dzīvo Latvijā, jaunākais dēls ar savu ģimeni, meita un viens mazdēls dzīvo ārzemēs.

Esam tik daudz, ka visi kopā salasīties varam reti. Arī Ziemassvētkus nesvinam kopā. Beidzamo reizi gandrīz visi mani bērni, mazbērni un mazmazbērni bija sabraukuši uz manu apaļo jubileju. Bija patīkami būt visiem kopā.

Kaut arī esmu dzimusi vasarā – jūlijā, man patīk sniegs un aukstums, un ziema. Vasara un karstums man arī patīk, jo tad mani priecē manas skaistās puķu dobes ar manām mīļajām puķēm. Priecājos par visiem gadalaikiem un izbaidu tos.

Ziemassvētkus pavadīsim klusi un mierīgi divatā ar vīru. Gaidīsim ciemos gan bērnus, gan mazbērnus, gan arī mazmazbērnus. Eglītē iedegsim sveces (īstās, tradicionālās), palutināsim sevi ar svētku maltīti. Saviem mīļajiem bērniem un mazbērniem aizsūtīšu apsveikuma kartiņas vai piezvanīšu. Bērni un mazbērni

gan ir slinkāki nekā es – visticamāk – atsūtīs apsveikumu. Kāds jau arī noteikti atbrauks ciemos.

Esmu liela rokdarbniece – māku adīt, šūt. Gan šūt, gan adīt jaunībā iemācījos pati – vecmāmiņai nebija laika to man ierādīt. Arī ēst gatavot iemācījos pati. Diemžēl arī man, tāpat kā manai vecmāmiņai un mammai, nebija laika manas rokdarbnieces prasmes nodot tālāk bērniem un mazbērniem. Tikai viena no manām meitām – Iveta – ir rokdarbniece, bet tas nav mans, bet viņas vecmāmiņas no tēva puses nopelns.

Dzidra Graudiņa visiem novēl veselīgu un prieka pilnu jauno gadu

Adu sava prieka pēc. Bērniem un mazbērniem jau manus adījumus – cimodus un zeķes – vairs nevajag, viņi labāk izvēlas veikalā nopērkamo produkciju. Kādreiz vedeklām esmu uzdāvinājusi pa cimdu pārim – ceru, ka viņas manus cimodus valkā.

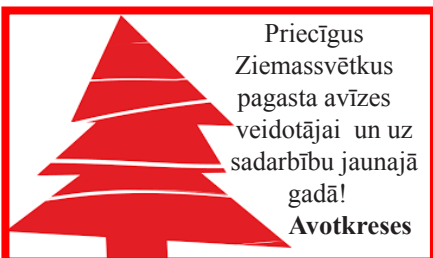
Adu rakstainus cimodus un zeķes un krauju maisiņā. Vai tos kādreiz kādam arī vajadzēs – nezinu. Vienkārši adu, jo mani adīšana nomierina un sniedz prieku. Un, ja jums tagad vēl nav, tad visiem novēlu atrast nodarbi, kurā ielikt savu sirdi un rast prieku!

*Tā gaisma, ko izstaro svece,
Tas gaišums, kas liesmiņā plīvo,
Izplēn, pazūd un gaist.
Bet gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd. Tas palīdz.
Un mirdz. (V. Egle)*

Novēlu visiem gaišus un baltus, ar labām domām caurvītus, mīlestības pilnus un svētīgus Ziemassvētkus un labiem darbiem, panākumiem bagātu, enerģisku, veselīgu un prieka pilnu jauno 2017. gadu!

Sirdis lai piepildās baltām domām un sapņus lai mirdzošās zvaigznes krītot pārvērš īstenībā!

Jautājumus R. Ezerkalnei un Dz. Graudiņai uzdeva **B. Mietule**

Priecīgus Ziemassvētkus pagasta avīzes veidotājai un uz sadarbību jaunajā gadā!
Avotkreses

Par labajiem vārdiem...

Novembra "Ķeipenes Vēstnesī" aicināju pateikt nepateiktos paldies par labiem darbiem, pašaizliedzīgu rīcību, sirds dāsnumu, nesavtīgumu. Domājot ne par to darbu, par ko saņem atlīdzību naudas izteiksmē, bet par bezatlīdzības darbošanos sabiedrības, līdzcilvēku labā.

Paldies vārdus esam saņēmuši arī mēs, pagasta pārvaldes darbinieki. Protams, ka ir patīkami dzirdēt pozitīvu sava darba vērtējumu, taču mēs darām savu darbu, par ko saņemam darba algu, un jebkuram mums savs darbs ir jāpadara godīgi un labi...

Labie vārdi, apsveikumi, gada nogales pārdomas

Klusais eņģelis

Kādreiz vecos, sensenos laikos uz pasaules valdīja tikai naidis un nesaskaņas, kā arī cilvēki viens otru noniecināja un pazemoja.

Bija arī daži cilvēki, kas slimoja ar dažādām slimībām, jo nebija tādu ārstu, kas palīdzētu, bet, tieši otrādi, - ārsti slimos cilvēkus, kas ne pie kā nebija vainīgi, noniecināja un apsūkāja.

Tad kādu dienu no debesīm nolaidās kāds eņģelis, kas nāca palīdzēt cilvēkiem. Eņģeli sauca par Noslēpumaino eņģeli jeb Kluso eņģeli, jo viņš pats nebija redzams, bet viņa darbi bija redzami. Eņģelis sākumā parādīja cilvēkiem, ka var dzīvot arī bez naida, un cilvēki viens pret otru kļuva jaukāk. Tad eņģelis cilvēkus iemācīja priecāties. Un tā rezultātā cilvēki visur gāja ar smaidu un priecīgi. Bet

Ķeipenes pamatskola izsaka pateicību par sadarbību 2016. gadā sponsoriem **Alvim Mihailovam, Ilzei Andriksonei, Sniedzei Dzenei un Oskaram Virsnītim!**

visbeidzot, eņģelis cilvēkiem iemācīja kļūdīties un zaudēt. Savādāk cilvēki, ja kļūdījās, nevis mācījās no kļūdām, bet sadusmojās vai bēdājās. Pats galvenais, ka cilvēki paši pat nepamanīja, ka kļuvuši jaukāk un smaidīgāk.

Tad, kad eņģelis darbiņu bija padarījis, viņš uzlaidās atpakaļ debesīs un no augšas vēroja cilvēkus, un uzmanīja, lai atkal kaut kas nepadarītu cilvēkus naidīgus.

Autore: **Evelīna Tīna Circene**, Ķeipenes pamatskolas 6.klases skolniece

Dzīves skaistums ir dot

„Dzīves piedzīvojums ir mācīties. Dzīves mērķis ir augt. Dzīves būtība ir mainīties. Dzīves izaicinājums ir pārvarēt. Dzīves būtība ir rūpēties. Dzīves iespēja ir kalpot. Dzīves noslēpums ir uzdrīkstēties. Dzīves garša ir draudzēties. Dzīves skaistums ir dot!”

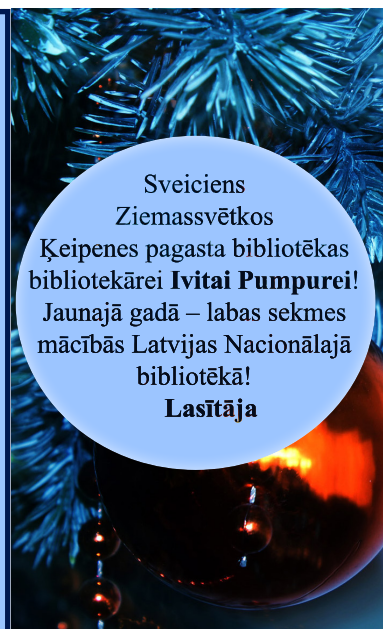
/Viljams Arturs Vards/

Mūsu visu sirsnīgs paldies biedrības vadītājai **Dainai Zēmelei** par izdomas bagāto biedrības vadīšanu 2016. gadā un par viņas pūlēm sava pagasta labā!

Paldies Dainai par sirds dāsnumu, par enerģiju, ar kuru viņa uzlādē arī pārējos, par idejām un ieguldīto darbu to īstenošanā!

Daina, priecīgus Tev Ziemassvētkus un jaunas idejas jaunajā gadā!

Biedrības „Avotkreses” biedrenes un biedri

Sveiciens Ziemassvētkos Ķeipenes pagasta bibliotēkas bibliotekārei **Ivītai Pumpurei!** Jaunajā gadā – labas sekmes mācībās Latvijas Nacionālajā bibliotēkā!
Lasītāja

Lai notiek tā, kā vēlas jūsu sirdis

Klāt atkal gadu mija, kad veltām laiku pārdomām par to, kāds bijis iepriekšējais gads, un nākamo gadu vēlamies ļoti siltu un sirsniņu kopā ar visiem, visiem tuvajiem un mīļajiem.

Gaiša mīlestība pret visu – tā gan izgaismo, gan sasilda, gan pažēlo un samīļo. Tikai tad, kad šī mīlestība pilnībā piepildīs jūsu sirdis, no tās pakāpeniski sāks nākt ārā bērna aizvainojumu skabarga un visas turpmākās slimības un nelaimes. Brūce paasiņos un aizvilksies, atstājot tikko saskatāmu rētiņu.

Liels, liels paldies Ķeipenes pagasta pārvaldes amata personālam par viņu neatlaidīgo darbu, ko viņi dara katru dienu mūsu labā!

*Lai notiek tā, kā vēlas jūsu sirdis,
Lai atspīd saule tad, kad lietus līst,
Lai atskrien vējš, kas bēdas aiznes līdz,
Lai jums ar smaidu atnāk katras dienas
rīts!*

Vismīļākie no sirds manis atbalstītāji ir Baiba Mietule, Vilnis Sirsonis un, protams, Kārlis Antonovs, kurš ar savu mīlestību, ar labiem, sirsniņiem vārdiem smaidot izkāpj no sava lielā greidera un uzsauc man: „Tu esi super!”. Tādos „jaunības” gados dzirdot šādus vārdus, es jūtos dzīvespriecīga un eju pa dzīvi dziedādama ar mīlestību pret visu dzīvi un uzdziedu jaunības dziesmas, jūtot tuvumā savas jaunības draudzenes un draugus.

Katram cilvēkam ir savas mājas. Man tās ir un būs Ķeipenes pagasta „Lozberi”, kuros es piedzimu un nodzīvoju līdz četrarpus gadu vecumam. Tad devos tālu ceļu uz Sibīriju, bet liktenis man bija lēmis par labu, un es 1993.gadā atgriezos „Lozberos”, saņemot savu vecāku zemi, kura man ir mīļa un dārga.

Es jūtos ļoti laimīga – varu staigāt un dziedāt. Sākumā es uz Ķeipenes centru braucu ar divriteni dziedādama, bet tagad mazliet baidos, tāpēc pa retam palūdzu palīdzību, kura man netiek atteikta.

Vēlreiz liels paldies visiem labajiem cilvēkiem un vissirsniņīgākie novēlējumi Jaunajā Gaiļu gadā! Staigāsim visi kopīgu mīlestības ceļu, priecīgi dzīvojot un dziedot, kā to dara brašais Gailis!

*Ar mīlestību
- Dzidra
“Lozberos”*

Sagaidīt svētkus ar gaišām domām

Sveiciens jaunajam 2017.gadam! Radiem un draugiem jau esmu nosūtījusi ap 30 apsveikumu. Visiem uzrakstīt Ziemassvētku un Jaunā gada apsveikumus tāpat nevaru, tāpēc sūtīšu sveicienus arī ar pagasta avīzes starpniecību.

Mani mīļi un sirsniņi sveiceni **Ķeipenes pašdarbniekiem – dziedātājiem un dejtājiem**. Lai sveču gaišās liesmas ikdienas rūpes sedz un katra cilvēka sirdī jaunas cerības dedz! Možu garu, senču sparū, krietnu klēpi laimes staru, spēku dzīvei, prieku sirdij! Un vēl stipru veselību pūriem un lai naudiņa ienāk no visiem stūriem!

Mīļie cilvēki, kas var vēl pakustēt! Iesim un brauksim uz visiem pasākumiem un priecāsimies par pašdarbniekiem, kas tik daudz laika un pūļu veltī, lai mūs iepriecinātu! Es savulaik strādāju divreiz garākas stundas, lai tiktu uz kora un ansambļa mēģinājumiem, tāpēc pašdarbniekus saprotu un atbalstu.

Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte”, Ķeipenes pagasta pārvaldes, Ķeipenes pamatskolas kolektīviem un Ķeipenes bibliotēkai novēlu gaišus un priecīgus Ziemassvētkus un ar veselību bagātu Jauno 2017.gadu! Ar gaišām domām, skaidru sirdi pār zemi Ziemassvētki nāk, Lai varētu mēs Jaunā gadā šo dzīvi dzīvot laimīgāk.

Visiem, visiem Ķeipenes pagasta iedzīvotājiem – gan gulošiem, gan stāigājošiem, veikalniekiem, pastniekiem, visiem darba darītājiem – nekrenķēties, nestresot – tas kaitē veselībai! Tikai iet un nepagurt, kamēr vēl dienas garas, kamēr vēl kalnos bērzi zied un sauli dzer sudraba skaras. Veselību stipru, allaž gaitu nīpru!

Agnese Maksteniece „Leitenos”

Mani labie vārdi un paldies aizejošajā gadā

🌿 Sportā esmu bijis turpat 50 gadu, tāpēc biju to skaitā, kas piedalījās Ķeipenes maratonā šogad jūlijā. Maratona laikā saule cepināja, bija sutīga jūlija diena. Man gāja smagi, tomēr es skrēju. Finišs. Ļaudis mani sagaidīja ar urravām, skanēja mūzika, visapkārt smaidī. Mani apsveica pārvalde, un Inese. D. pasniedza diplomu un vēl skaistu kausu par izcīnīto 2.vietu senioru grupā. Ai, tas bija skaisti! Manā dvēselē ielija prieks, nekādu skumju. **Paldies Inesei!** Man tie bija īsti svētki...

🌿 Katru gadu man malku piegādā Oskars par draudzīgu cenu. Viņš saka: “Ko nu es daudz prasīšu no veca vīra!” Tā atklājas cilvēka labestība. **Paldies, Oskar!**

🌿 Pārvaldē vienmēr tieku uzklauss. **Paldies V.Sirsonim!** Lietas kārtāju arī bibliotēkā. Risinājumu atrod bibliotekāre Ivita. **Paldies!**

🌿 Rūpes, raizes un vēdera graizes atstās uz vēlāku laiku. Ļausim vaļu gaišajām domu bitēm, ilgu spārniem, mīlas ziediem... un šampanieša putām, oh! Laimīgu Jauno gadu!

Pēteris Tropiņš

Informācija par patērēto siltumenerģiju Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2016.gada novembrī

Mājas nosaukums	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par vienu m ² bez PVN	Piegādātā siltumenerģija 2015.g. novembrī
Atmodas	1310,71	27,11	1,04	20,17
Akācijas	1290,90	27,47	1,067	21,64
Atvari	900,96	21,93	1,22	16,92
Palejas	1162,70	28,18	1,216	20,97
Kraujas	1157,40	27,49	1,19	19,63
Vizbuļi	924,43	20,60	1,12	18,17
Zvaigznes	240,10	6,85	1,43	5,71

Maksa par vienu megavatstundu **50,16 euro bez PVN.**

Informāciju sagatavoja grāmatvede Inta Drēviņa

Svētkos galvenais nav eglīte un sniegs

Ziemassvētku un Jaunā gada sapņainais un klusu cerību spārnotais laiks vairs sen nav iedomājams bez Ziemassvētku vecīša (viņš arī Santa Klauss, padomju gados arī Salatētis, Salavecis).

Mēs visi kādreiz esam satikuši Ziemassvētku vecīti vai Salatēti un pat saņēmuši dāvanas no viņa maisa. Dažiem ir palaimējies ne tikai saņemt dāvanas no Ziemassvētku vecīša maisa, bet arī pašam ievīstīties Ziemassvētku vecīša kažociņā un pielaikot viņa bārdū. Starp šiem ne tik daudzajiem ir arī ķeipenietis **Aigars Ozoliņš**.

Vai pats bērniībā gaidīji un sagaidīji Ziemassvētku vecīti?

- Manā bērniībā nebija Ziemassvētku vecīša, bet gan Salatētis, un mēs ģimenē Ziemassvētkus vispār nesvinējām. Varbūt, ja ar mani kopā būtu dzīvojuši vecvecāki, tad es jau tad būtu iepazinis un svinējis arī Ziemassvētkus, bet, tā kā vecvecāki dzīvoja no mums atsevišķi, tad es bērniībā svinēju Jauno gadu un Vecgada vakarā gaidīju un sagaidīju Salatēti ar dāvanu maisu.-

Kāda bija visskaistākā un ilgotākā Ziemassvētku dāvana, ko tu esi saņēmis bērnu dienās?

- Es neatceros, kādu īpaši ilgotu un gaidītu svētku dāvanu... Tad bija citi laiki un citi apstākļi - bērni no sirds priecājās par jebkuru dāvanu, pat par niecīgu - arī es. Tagad bērni ir izvēlīgi un pieprasa lielas un dārgas dāvanas, kuru mūsu laikā pat nebija, - planšetdatorus, dārgas spēles. -

Vīrietim esot trīs vecuma stadijas: viņš tic Salavecim, viņš netic Salavecim un viņš pats ir Salavecis. Vai tu esi izgājis visas trīs stadijas? Kura no tām ir vislabākā?

- Es tiešām esmu izgājis visas šīs trīs stadijas. Vislabākā, protams, ir pirmā un trešā. Pirmā tāpēc, ka tu esi ticības un brīnuma gaidu pilns, ka pat nepamani biedējošo tumsu, kas valda dabā pirms gadu mijas. Brīnumi notiek tur, kur viņiem tic, un bērniībā mūsu ticība, ilūzijas un gaišais skats uz visu pasauli vēl nav zudis un nav dzīves iznīcināts, tāpēc tas ir skaists laiks. Tajā brīdī, kad tu zaudē ticību un ilūzijas, pasaule grūst kopā. Mana ticība Salavecim sagruva 3. vai 4.klasē, kad es pamanīju, ka kaut kas nav kārtībā, ka Salavecis ir ļoti līdzīgs manam tētim.- *Bērni ir īsti un patiesi un nemāk izlikties. Tāpēc pie viņiem ejot, cilvēkam jābūt*

Aigars 1.rindā pirmais no labās puses, šoreiz ieturis rūķa lomā jautrā pašdarbnieku ballē kopā ar deju kolektīva "Dandzis" dalībniekiem. Ar Aigaru ir tāpat kā ar kurpnieku, kuram pašam nav kurpju. Tik daudz fotogrāfēts Ziemassvētku vecīša veidolā, bet fotogrāfijas pašam nav nevienas.

īstam un patiesam. Kā tev izdodas rast kontaktu ar bērniem pie svētku eglītes?

- Taisnība – bērni ir īsti un patiesi, un pie viņiem nevar iet ar domu: gan jau kaut kā tikšu ar visu galā... Bērni haltūru nepieņems, tāpēc, pirms eju pie bērniem, sakoncentrēju visas savas iekšējās rezerves, visu pie sevis pārdomāju, kaut ko palasu iedvesmai, saņemu dūšu un eju pie bērniem. Dažreiz esmu vairāk nobijies nekā bērni, kuri neatkarīgi no tā, vai tic vai netic Ziemassvētku vecītim, gaida svētku brīnumu.

Ir reizes, kad eju pie bērniem un ļaujos improvizācijai. Ir reizes, kad man pasākuma organizētāji „piespēlē” palīgos kādu rūķi, sniegpārslīņu, zaķi vai citu zvēru. Tad ar saviem palīgiem mūsu sadarbību iepriekš pārrunājam, saskaņojam, lai viss nesaietu galīgi šķērsām.-

Vai tev pašam arī patīk būt Ziemassvētku vecītim?

- Patīk gan. Esmu Ziemassvētku vecītis ar stāžu. Vairākus gadus strādāju Ogres televīzijā - no 1995. līdz 2001.gadam. Šajā laikā gadu mijā biju Ziemassvētku vecītis daudzos Ogres pilsētas darba kolektīvos, tiku gaidīts ierodamies arī daudzās mājās. 30. un 31.decembris man bija ļoti aizņemtas dienas.

Nu jau sešus gadus esmu Ziemassvētku vecītis Ķeipenē rīkotajos Ziemassvētku un

Jaunā gada pasākumos. Šogad arī būšu.-

Prātā palikušais svētku dzejolītis, skaitīts pie eglītes ir...

- Ar mani ir tā: esmu kā Ziemassvētku vecītis dzirdējis simtiem, varbūt pat tūkstošiem dzejoļu, bet pats no galvas nezinu nevienu. Nu jā – tos banālos, kurus skandina un zina visi, zinu arī es, bet tie neskaitās.

Dažreiz jautrībai internetā vai vecās pierakstu kladēs sameklēju kādu dzejoli, kas sasmīdinās lielus un mazus, iereibušus un skaidrā esošus, nopietnus un nenopietnus, bet svētki vēl tikai tuvojas, tāpēc neesmu atvēris ne pierakstu kladi, ne ielūkojies internetā. -

Bez kā, tavuprāt, nav iedomājami Ziemassvētki un Jaunais gads?

- Ja svētkos ārā nav sniega vai nav eglītes mājās – tas ir štrunts. Vienalga, kādi svētki svinami, - vai Ziemassvētki, vai Jaunais gads, vai Jāņi vai vārda diena, galvenais, lai tajos netrūktu mīlestības un satiecības.

Tāpēc novēlu sev un visiem mīlestības un satiecības pilnus Ziemassvētkus un Jauno gadu! - Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

*Lai jautra atnāk gadu mija,
Lai laime kausam pāri plūst,
Lai bēdas zūd, ja tādas bija,
Lai sveces svētku priekā kūst!*

SIA „Senlejas” kolektīvam –

Priecīgus un gaišus Ziemassvētkus!

Bagātu, raženu Jauno 2017. gadu!

Visiem – stipru, stipru veselību,
izturību un dzīvesprieku!

Bijušais darbabiedrs **Jurgis Skadiņš**
no **Suntažiem**

*Lai mēness palīdz smaidīt
un zvaigznes ciemos lūgt,
Jo, savus svētkus gaidot,
Tev laimes nedrīkst trūkt.*

Sātu **Ingai Irbenai** sirsnīgus sveicienus vārda dienā! Prieku, veselību, daudz ziedu
Tev vārda svētkos, Inga!

Juris no Suntažiem

Vai steiga vien man dzīves alga,
Vai arī vēl kas cits tiks dots?
Varbūt, ka tāda dzīve mana
Un citāda tā nevar būt.
Kā zināt to, kas nepasacīts gul?
Un mūsu acīm apslepts tieks?
Tik mūsu dvēseles to
zinās pateikt,
Kad dzīve īsta ir, kad nieks:
Un īstā dzīves vērtība ir
prieks,
Prieks mākoņkrāsas izbaudīt
Un vēju matos ielocīt,
Un dzīvi sev apvidu tīt
Kā senlaicīgu svētu jostu
Ar rakstu zīmēm mināmām.
/I.Magone/

Apstāties ikdienas skrējienā,
ieklausīties sevī un savās
vēlmēs un, aizmetot prom
rūpes, ļauties svētku balta-
jam priekam, dzirkstošam kā
šampanietis! - to vēlām visiem
74 keipeniešiem,
dzimušiem decembrī!
Sveicieni
dzimšanas dienā!

Par suņu čipošanu

Līdz 2017.gada 1.janvārim visiem suņiem, kas sasnieguši sešu mēnešu vecumu, obligāti jābūt čipotiem, t.i., tiem jāimplantē mikroshēma, un datiem jābūt reģistrētiem Lauksaimniecības datu centra datu bāzē. To paredz Ministru kabineta 21.06.2011. noteikumi Nr.491 „Mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas kārtība”.

Pēc 2017. gada 1. janvāra suņu īpašniekus par dzīvnieku nečipošanu un neregistrēšanu varēs sodīt. Saskaņā ar „Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa” 107.pantu par dzīvnieku neregistrēšanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, dzīvnieku neidentificēšanu (nemarkēšanu) uzliek naudas sodu fiziskajām personām **no septiņiem līdz divsimt desmit euro**, bet juridiskajām personām - **no piecpadsmit līdz trīs simt piecdesmit euro**.

Suņa čipošana un reģistrēšana Lauksaimniecības datu centrā izmaksās

Suņu īpašnieku ievērtībai

Veicu suņu čipošanu un reģistrāciju Lauksaimniecības datu centrā.

Pakalpojums uz vietas maksā EUR 22,00. Mājas piebraukšana 5,00 - 10,00 EUR.

Vizītes pietiekšana pa tālruni **26466339**.

Suntažu pagasta veterinārārste
Ilona Gisiča

vidēji ap 25 euro. Tā nav maza summa, un daudziem suņu īpašniekiem – maznodrošinātajām un trūcīgajām personām - šis maksājums būs liels papildu finansiālais slogs, bieži pat nepavelkams. Tā ir. Taču pirms iegādāties suni, katrs potenciālais suņa īpašnieks pie sevis pārdomā, izsver un izvērtē, vai ir gatavs uzņemties rūpes un atbildību par suni un vai var atļauties papildu izdevumus, kas saistīti ar mājdzīvnieka barošanu, kopšanu, vakcinēšanu u.c. vajadzībām. Vismaz tā vajadzētu būt. Suns nav maize vai ūdens, bez kura cilvēks nevar dzīvot, tāpēc turēt suni ir katra cilvēka apzināta izvēle.

Tiem, kuru suņiem mikroshēmas vēl nav implantētas, jāuzmeklē praktizējošu veterinārārstu un savu mīluli jāčipo!

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

SMAIDAM

- Mīlā, ko tev uzdāvināt Jaunajā gadā?
- Ak, mīlais, es pat nezinu...
- Labi, dodu tev vēl vienu gadu pārdomām.

-Ko tu uzdāvināji vīram Ziemassvētkos?
- Zilo ūdēli.
- Bet viņš tev?
-Makšķerēšanas piederumus...

Kurš izdomāja gadus skaitīt?
Tie nāk un iet, kā pašiem tīk.
Tu sen jau iemācījies smaidīt
Un dziedot vieglus soļus mīt.
Nav daļas gadiem it nekādas
Par to, vai līksmi dziedī tu
Vai skumja tava melodija,
Ar balsi nedaudz aizlauztu.
Tās visas – tavas dzīves daļa,
Kā rīts un vakars, ausma, riets,
Tas nebeidzamais laika skrējienis,
Ko neskaiti, bet līdzi tieci!
Un kas gan būtu dzīve tāda,
Ja sāktu visu rēķināt?
Lai sirds un gadi nesatiekas,
Tik turpini tos izdziedāt!
/I.Puidze/

Sirsnīgi sveicieni cienījamām
decembra jubilarēm

**Dzidrai Kulis -
Kulikovskai**

80.jubilejā (4.decembrī)
un

Astrīdai Kursītei

85.jubilejā (17.decembrī)!

Abas jubilāres par spīti gadiem vēl
joprojām ir aktīvas un dzīvi mīlošas.
Lai abām turas veselība, nezūd dzirkstošā
enerģija un spēja priecāties par dzīvi pat
grūtos brīžos!

*Nevaru es atcerēties,
Kas tas ir, kas tumsā laistās.
Atceros es tikai vienu –
Tas ar tevi ļoti saistās,
Visas lietas, kas ir skaistas,
Man ar tevi ļoti saistās.*

Sirsnīgi sveicu **Jāni Irbenu**
dzimšanas dienā! Vēlu stipru veselību,
izturību, dzīvesprieku! Paldies par draudzību!
Juris no Suntažiem

Mūžībā aizgājusi

*Likteņpulksteņi sit -
Un mans aiziešanas laiks ir klāt.*

2016.gada 15.decembrī
92 gadu vecumā mūžībā aizgājusi

Zenta Dreimane.

Izsakām līdzjūtību aizgājējas tuviniekiem!